

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

۴۰۳۷۶/۹۵۱۵۹
۱۳۸۷ شهریور ۱۲

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۳۲۷/۱۱/۸۷ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۱۴/۶/۸۷

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "تصویب موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین کشورهای عضو اگو و پروتکل اصلاحی آن" که بنا به پیشنهاد وزارت اموراتصادی و دارایی در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۵/۶ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

محمود احمدی نژاد
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، وزارت امور خارجه، وزارت اموراتصادی و دارایی، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

در راستای اهداف سازمان همکاریهای اقتصادی اگو و تقویت همکاریهای اقتصادی، فنی و تجاری میان کشورهای عضو و تلاش در جهت استفاده از منابع اقتصادی و امکانات اعضا و فراهم ساختن فضای مطلوب برای سرمایه‌گذاری در جهت توسعه و ارتقای سطح زندگی مردم کشورهای عضو، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه "تصویب موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین کشورهای عضو اگو و پروتکل اصلاحی آن"

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین کشورهای عضو اگو مشتمل بر یک مقدمه و هفده ماده و پروتکل اصلاحی آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

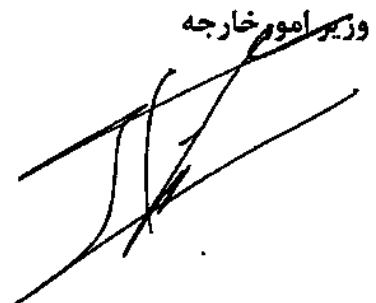
تبصره ۱ - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۹) و (۱۰) موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

تبصره ۲ - اصلاحیه‌های موضوع ماده (۱۳) موافقتنامه در مورد دولت جمهوری اسلامی ایران پس از سیر مراحل قانونگذاری لازم‌الاجرا خواهد شد.

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری

بین کشورهای عضو آکو

مقدمه :

کشور های عضو سازمان همکاری اقتصادی (آکو) که امضاء کننده این موافقتنامه می باشند: در راستای اهداف سازمان همکاری اقتصادی به گونه ای که در معاهده از میر تصریح شده است، در اجرای مفاد مربوط معاهده مذکور جهت همکاری اقتصادی، فنی و تجاری میان کشور های عضو سازمان همکاری اقتصادی، در تلاش جهت استفاده از منابع اقتصادی و امکانات خود و بسیج و استفاده از آنها به بهترین نحو ممکن در چارچوب همکاری نزدیک میان کشور های عضو، با اعتقاد به اینکه روابط میان کشور های عضو در زمینه سرمایه گذاری یکی از زمینه های اصلی همکاری اقتصادی میان این کشورها است که از این طریق توسعه اقتصادی و اجتماعی فیما بین می تواند بر پایه علاقه مشترک و منافع متقابل تحکیم یابد، با اشتیاق برای فراهم ساختن و توسعه فضای مطلوب برای سرمایه گذاریهایی که در آن منابع اقتصادی کشورهای عضو بتواند بین آنها جریان یابد بطوری که استفاده مطلوب از آنها بعمل آید بنحوی که موجب توسعه و ارتقاء سطح زندگی مردم آنها شود، این موافقتنامه را امضاء نموده اند، و موافقت نموده اند که مقررات آن را به عنوان «حداقل» در رابطه با سرمایه و سرمایه گذاریها (حاصل از) کشور های عضو تلقی نمایند، و آمادگی کامل خود را جهت اجرا نمودن موافقتنامه بطور کتبی و در عمل و نیز اراده خالصانه خود را جهت انجام هر تلاشی برای تحقق اهداف آن اظهار نموده اند.

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- «موافقتنامه» یعنی :

موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین کشور های عضو آکو

۲- «طرفهای متعاقد» یعنی :

کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی (آکو) که این موافقتنامه را همان گونه که در ماده (۱۲) تصریح شده است، امضاء و تصویب کرده اند.

۳- «کشور سرمایه پذیر» یعنی :

هر یک از کشور های متعاقد عضو که در قلمرو آن سرمایه گذاری توسط سرمایه گذاران طرفهای متعاقد دیگر صورت پذیرفته است.

۴- اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می‌شود) بکار گرفته شود و به ویژه، اما نه منحصرأ، شامل موارد زیر می‌شود:

الف) سهام، سهم الشرکه یا هر نوع مشارکت دیگر در شرکتها،
ب) عوایدی که مجدداً سرمایه گذاری شده، حق نسبت به پول یا هر حقی که دارای ارزش مالی مرتبط با سرمایه گذاری باشد.

پ) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس، وثیقه و سایر حقوق مشابه بنحوی که در قوانین و مقررات طرف متعاقدی که در قلمروی آن سرمایه گذاری صورت گرفته تعریف شده است.

ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، طرحهای صنعتی، فرآیند های فنی و نیز علائم تجاری، حسن شهرت تجاری، دانش فنی و سایر حقوق مشابه.

ث) حقوق تجاری که به موجب قانون کشور میزبان یا به موجب قرارداد منعقد با کشور میزبان اعطاء شده باشد از جمله حقوق مربوط به منابع طبیعی.

اصطلاح مذکور به همه سرمایه‌گذاریهای مستقیمی اطلاق می‌شود که طبق قوانین و مقررات طرف متعاقدی که این سرمایه‌گذاریها در قلمرو آن صورت پذیرفته انجام شود. اصطلاح «سرمایه گذاری» همه سرمایه‌گذاریهایی را که پس از لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه در قلمرو یک طرف متعاقد انجام شده‌اند در بر می‌گیرد.

۵- اصطلاح «سرمایه گذار» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد عبارت از اشخاص زیر است که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند :

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین آن طرف متعاقد به عنوان اتباع آن شناخته شوند.

ب) شرکتها، بنگاهها، یا موسسات تجاری که به موجب قانون جاری هر یک از طرفهای متعاقد تشکیل یا تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای اقتصادی آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

هر پیمانکاری که سرمایه را به‌نحوی در بند (۴) ماده (۱) این موافقتنامه تعریف شده است نیاورد، به عنوان سرمایه گذار تلقی نخواهد شد.

۶- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد و به ویژه، اما نه منحصرأ شامل سود، سود تسهیلات مالی، عواید سرمایه‌ای، حق امتیاز، کارمزد و سود سهام می‌باشد.

۷- «دبیر خانه» یعنی :

دبیر خانه سازمان همکاری اقتصادی (اکو)

۸- «دبیر کل» یعنی :

دبیر کل سازمان همکاری اقتصادی (اکو)

۹- «سازمان» یعنی :

سازمان همکاری اقتصادی (اکو)

ماده ۲- تشویق و حمایت از سرمایه گذاری

۱- طرفهای متعاقد سرمایه‌گذاران خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرفهای متعاقد دیگر تشویق و شرایط مناسب را فراهم خواهند کرد.

۲- طرفهای متعاقد سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد دیگر را به سرمایه گذاری در قلمرو خود تشویق و شرایط مناسب را فراهم خواهند کرد.

۳- سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در هر زمان از رفتار منصفانه و عادلانه برخوردار خواهند بود و از حمایت کامل در قلمرو طرفهای متعاقد دیگر برخوردار خواهد شد. هیچیک از طرفها نباید به هیچ وجه با اقدامات غیر موجه یا تبعیض آمیز به مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی، توسعه، یا فروش این سرمایه‌گذاریها لطمه وارد کند.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری

- ۱- طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود، سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد دیگر را جهت انجام سرمایه‌گذاری در قلمرو خود می‌پذیرند.
- ۲- طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق مناسب سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهند کرد.
- ۳- طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین داخلی خود درخواست‌های مربوط به ورود و اقامت اشخاص طرفهای متعاقد دیگر که قصد ورود به قلمرو طرفهای متعاقد دیگر جهت انجام و ادامه سرمایه‌گذاری را دارند با نظر مساعد مورد بررسی قرار خواهند داد. این رفتار نسبت به اتباع طرفهای متعاقدی که در رابطه با سرمایه‌گذاری قصد ورود به قلمرو طرفهای متعاقد دیگر و اقامت در آنجا جهت اشتغال را دارند نیز اعمال خواهد شد. درخواست مجوز اشتغال نیز باید با نظر مساعد مورد بررسی قرار گیرد.
- ۴- چنانچه الزامی برای تصویب سرمایه‌گذاریها بر اساس قوانین مربوط کشور میزبان وجود داشته باشد این الزام باید توسط سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد دیگر رعایت شود.

ماده ۴- رفتار با سرمایه‌گذاری

- ۱- طرفهای متعاقد با سرمایه‌گذاریهای انجام شده سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد دیگر رفتاری خواهند نمود که از رفتار اعمال شده در شرایط مشابه با سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعد تر باشد، نامساعد تر نباشد.
- ۲- مفاد این ماده تأثیری بر موافقتنامه‌های زیر که توسط هر یک از طرفهای متعاقد منعقد شده نخواهد داشت:
(الف) در رابطه با اتحادیه‌های گمرکی، سازمان اقتصادی منطقه‌ای یا موافقتنامه‌های بین‌المللی مشابه موجود یا آتی.
(ب) تماماً یا قسمتی از آنها مربوط به مالیات باشد.
(پ) مقررات مربوط به حل و فصل اختلافات در موافقتنامه‌های دو جانبه یا چند جانبه سرمایه‌گذاری که با هر کشور ثالث امضاء شده و قبل از تاریخ لازم‌الاجرا شدن موافقتنامه لازم‌الاجرا یا امضاء شده است.
(ت) امتیازاتی که قبل از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه توسط یک طرف متعاقد به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث به موجب قرارداد اعطا شده باشد.

ماده ۵- مصادره و جبران خسارت

- ۱- سرمایه‌گذاری، مصادره یا ملی نخواهد شد یا بطور مستقیم یا غیرمستقیم تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه برای یک هدف عمومی، به روش غیر تبعیض آمیز، در مقابل پرداخت فوری، کافی و مؤثر خسارت و به موجب فرآیند قانونی و اصول کلی رفتار مندرج در ماده (۴) این موافقتنامه انجام شود.
- ۲- جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری مصادره شده قبل از اقدام به مصادره یا آگاهی عموم از آن باشد. جبران خسارت باید بدون تأخیر پرداخت شود و همانگونه که در بند ۲ ماده (۷) تصریح شده است، آزادانه قابل انتقال باشد.

ماده ۶ - زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاریهای آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر به علت جنگ، شورش، اغتشاش داخلی یا سایر حوادث مشابه دچار خسارت شود، توسط طرف متعاقد دیگر از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده در خصوص اقدامات مربوط به زیانهای نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعدترین رفتار باشد، نامساعد تر نباشد.

ماده (۷) بازگشت و انتقالات

۱- هر طرف با حسن نیت اجازه خواهد داد که انتقالات مربوط به سرمایه‌گذاری بصورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو آن انجام شود. این انتقالات شامل موارد زیر است:
الف) عواید

ب) مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری

پ) جبران خسارت به موجب مواد (۵) و (۶)

ت) بازپرداخت وام و سود تسهیلات وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری

ث) حقوق، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط اتباع یکی از طرفهای متعاقد که پروانه کار مرتبط با سرمایه‌گذاری در قلمرو طرفهای متعاقد دیگر را دارا باشند.

ج) وجوه پرداختی ناشی از اختلافات سرمایه‌گذاری

۲- انتقال باید به ارزش قابل تبدیل که با آن سرمایه‌گذاری انجام شده یا به هر ارزش قابل تبدیلی به نرخ ارز جاری در زمان انتقال انجام پذیرد، مگر آنکه توسط سرمایه‌گذار و کشور میزبان به نحو دیگری توافق شده باشد.

ماده (۸) جانشینی

هرگاه یک طرف متعاقد یا موسسه تعیین شده توسط آن به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه‌گذاری بعمل آورده است، جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب) جانشین مستحق اعمال حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آنرا داشته است نخواهد بود.

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس مفاد ماده (۹) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده (۹) حل و فصل اختلاف میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان یک طرف متعاقد که در قلمرو آن سرمایه‌گذاری انجام شده و یک یا چند سرمایه‌گذار یکی از طرفهای متعاقد درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقدی که در قلمرو آن سرمایه‌گذاری انجام شده و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را بصورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقدی که در قلمرو آن سرمایه‌گذاری انجام شده و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) نتوانند ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف به طرف دیگر به توافق برسند، اختلاف می‌تواند به درخواست سرمایه‌گذار ارجاع شود به:

الف) دادگاه صالح طرف متعاقدی که در قلمرو آن سرمایه‌گذاری انجام شده، یا

ب) یک دیوان داوری موردی متشکل از سه عضو که به ترتیب زیر تشکیل شده باشد:

طرف اختلافی که می خواهد اختلاف را به داوری ارجاع نماید باید یک داور را از طریق ارسال یادداشت کتبی به طرف دیگر انتخاب نماید. طرف دیگر باید ظرف مدت ۶۰ روز از تاریخ دریافت یادداشت مذکور یک داور را تعیین کند و داوران منصوب شده باید ظرف مدت ۶۰ روز از تاریخ آخرین انتصاب، سرداور را تعیین نمایند. چنانچه هر یک از طرفها نتوانند داور خود را ظرف مدت مذکور تعیین کنند یا داوران انتخاب شده در مورد سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفها می تواند از رئیس دیوان بین المللی داوری اتاق بین المللی تجارت بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را انتخاب نماید.

در هر صورت، سرداور باید از بین اتباع کشوری انتخاب شود که با طرفهای اختلاف دارای روابط سیاسی باشد.

۳- داوری باید طبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) انجام پذیرد.

۴- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متاعدهی که در قلمرو آن سرمایه گذاری انجام شده است اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است بدون توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود، و همچنین در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود.

۵- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۶- تصمیمات دیوان برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم الاجرا خواهد بود. هر طرف متعاقد حکم داوری را بر طبق قانون داخلی خود اجراء خواهد نمود.

۷- هرگاه در یک قرارداد سرمایه گذاری خاص بین یک طرف متعاقد یا هر یک از موسسات وابسته به آن و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر، حل و فصل اختلاف در یک دادگاه بین المللی داوری شناخته شده پیش بینی شده باشد، سرمایه گذار نمی تواند به موجب این موافقتنامه درخواست حل و فصل اختلاف نماید. به هر حال، چنانچه حکم داوری فوق الذکر حسب مورد توسط طرف متعاقد یا موسسات وابسته به آن اجراء نشود، آنگاه سرمایه گذار می تواند به موجب این ماده درخواست حل و فصل اختلاف نماید.

ماده (۱۰) حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات میان طرفهای متعاقد در رابطه با تفسیر یا اجراء این موافقتنامه، ابتدا باید از طریق مشاوره دوستانه حل و فصل شود. در صورتی که اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ ایجاد آن از طریق مشاوره حل و فصل نشود، هر یک از طرفهای متعاقد میتواند، ضمن ارسال اطلاعیه به طرف دیگر، اختلاف را به یک هیات داوری ۳ نفره متشکل از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع اختلاف به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت ۶۰ روز از تاریخ دریافت اطلاعیه یک داور را انتخاب خواهد نمود و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت ۶۰ روز از تاریخ آخرین انتخاب سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد داور خود را انتخاب ننمایند یا داورهای منتخب ظرف مدت یادشده در خصوص سرداور توافق نکنند، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری درخواست کند حسب مورد داوری را از سوی طرف ممتنع یا سرداور انتخاب نماید. در هر صورت، سرداور باید تبعه کشوری باشد که در زمان داوری با طرفهای اختلاف روابط سیاسی داشته باشد.

۲- در صورت انتصاب سرداور توسط دیوان بین المللی دادگستری، اگر رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور معذور یا اگر او تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط نایب رئیس دیوان دادگستری بین المللی انجام خواهد شد، و اگر او نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط عضو ارشد دیوان بین المللی دادگستری که تبعه هیچیک از طرفهای متعاقد نباشد انجام خواهد شد.

۳- دیوان با رعایت سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند، آئین و مکان داوری را تعیین خواهد نمود. در صورت فقدان توافق در خصوص قواعد، قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) قواعد حاکم خواهند بود. تصمیمات دیوان برای طرفهای متعاقد الزام آور خواهد بود.

ماده (۱۱) تداوم موافقتنامه در صورت اختلاف

این موافقتنامه در صورت بروز اختلافات از هر نوع بین طرفهای متعاقد و صرفنظر از وجود یا عدم وجود روابط سیاسی یا هر نوع نمایندگی بین کشورهای مربوط همچنان مجری خواهد بود.

ماده (۱۲) لازم‌الاجرا شدن

این موافقتنامه دو ماه پس از تودیع چهارمین سند تصویب به اجرا در خواهد آمد و در مورد هر کشور جدیدی که ممکن است به آن بپیوندد یک ماه پس از تاریخ تودیع سند تصویب آن لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده (۱۳) اصلاح

هر گونه اقدام برای اصلاح می‌تواند به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد انجام پذیرد. در هر صورت، این موافقتنامه تنها می‌تواند با اجماع طرفهای متعاقد اصلاح شود.

ماده (۱۴) مشورت

طرفهای متعاقد موافقت می‌نمایند که بنا به درخواست هر طرف متعاقد در خصوص هر موضوع مرتبط با سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه یا موضوعاتی که به نحوی بر اجرای این موافقتنامه تأثیر دارند با یکدیگر مشورت نمایند.

ماده (۱۵) کناره‌گیری از عضویت

این موافقتنامه برای مدت نامحدود لازم‌الاجرا خواهد بود. طرفهای متعاقد می‌توانند پس از گذشت مدت (۵) سال از لازم‌الاجرا شدن موافقتنامه نسبت به کشور مربوط، با ارسال اطلاعیه کتبی به دبیرکل از عضویت در این موافقتنامه کناره‌گیری نمایند مشروط به اینکه کناره‌گیری از عضویت قبل از گذشت مدت یکسال از تاریخ اطلاعیه معتبر نشود. در هر صورت، مفاد موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذاریهایی که در زمان لازم‌الاجرا بودن آن انجام شده‌اند برای یک دوره اضافی ده ساله از تاریخ کناره‌گیری از عضویت لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده (۱۶) اعمال موافقتنامه‌های دو جانبه سرمایه‌گذاری

در صورت هر گونه تعارض بین مفاد این موافقتنامه و موافقتنامه‌های دو جانبه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین طرفهای متعاقد مفاد موافقتنامه‌های دو جانبه سرمایه‌گذاری حاکم خواهد بود.

ماده (۱۷) مقررات متفرقه

۱- این موافقتنامه نمی‌تواند با در نظر گرفتن قید تحدید تمهد به امضاء برسد و قیود تحدید تمهد به هنگام تصویب پذیرفته نخواهد شد.

۲- این موافقتنامه نزد دبیر کل تودیع خواهد شد و دبیر کل سریعاً رونوشت مصدق آنرا برای هر طرف متعاقد ارسال خواهد نمود.

۳- هر طرف متعاقد سند تصویب خود را نزد دبیر کل تودیع خواهد نمود و دبیر کل سریعاً هر طرف متعاقد را از این تودیع مطلع خواهد نمود.

در تائید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولتهای متبوع خود به به طور مقتضی دارای اختیار می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در استامبول در تاریخ ۷ ژوئن ۲۰۰۵ میلادی (۱۶ تیرماه ۱۳۸۴ هجری شمسی) در دو نسخه به زبانهای انگلیسی و روسی که نزد دبیر کل دبیرخانه اکو تودیع گردیده تنظیم شده است. در صورت اختلاف بین متون انگلیسی و روسی، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. امین اسناد رونوشت مصدق آنرا برای همه طرفهای متعاقد ارسال خواهد نمود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف جمهوری قرقیزستان

از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف جمهوری تاجیکستان

از طرف جمهوری ترکیه

از طرف ترکمنستان

از طرف جمهوری ازبکستان

پروتکل

اصلاحیه بند (۷) ماده (۹)

موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین دولتهای عضو اگو

۱- دومین اجلاس وزرای امور اقتصادی و دارایی اگو که در تاریخ ۷-۵ آوریل ۲۰۰۷ (۱۸-۱۶ فروردین ماه ۱۳۸۶ هجری شمسی) در آنتالیای ترکیه برگزار گردید، اصلاحیه زیر را در خصوص بند (۷) ماده (۹) موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین دولتهای عضو تصویب نمود:

«هرگاه در یک قرارداد سرمایه گذاری خاص بین یک طرف متعاقد یا هر یک از مؤسسات آن و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر، حل و فصل اختلاف در یک دادگاه بین المللی داوری شناخته شده پیش بینی شده باشد، سرمایه گذار نمی تواند به ساز و کار حل و فصل اختلاف به موجب این موافقتنامه استناد نماید.

دولت متبوع سرمایه گذار نمی تواند به موجب مفاد این موافقتنامه نسبت به اجرای حکم، مداخله نماید، مگر آن که طرف متعاقد میزبان یا مؤسسات آن، حکم را ظرف مدت دو ماه از تاریخ صدور حکم، اجرا ننموده باشند.»

۲- این پروتکل به سند اصلی که نزد دبیرخانه اگو تودیع شده است طبق بند (۲) ماده (۱۷) موافقتنامه پیوست خواهد شد و جزء لاینفک آن تلقی خواهد شد.

۳- این پروتکل در آنتالیای ترکیه در تاریخ ۷ آوریل ۲۰۰۷ میلادی (۱۸ فروردین ماه ۱۳۸۶ هجری شمسی) در دو نسخه به زبانهای انگلیسی و روسی تنظیم شده است. در صورت اختلاف بین متون انگلیسی و روسی، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. امین اسناد نسخه های مصدق را برای همه طرفهای متعاقد ارسال خواهد نمود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

از طرف جمهوری آذربایجان،

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف جمهوری قرقیزستان

از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف جمهوری تاجیکستان

از طرف جمهوری ترکیه

از طرف ترکمنستان

از طرف جمهوری ازبکستان